

1943-01-14

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Laura Warberg Petersen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst side 1

Generel kommentar:

Lauritz og hans børn kendes ikke;
heller ikke Jensen, Karl, Laura, Erna,
Sine, Axel Larsen og hans kone,
Selmør med søster eller Politi-
Rasmussen.

Det vides ikke, hvad Barnekows mor
hed.

Bedstefar Tranekær var Laura
Warbergs far, Lauritz Brandstrup, og
dermed var han Johanne C. Larsens
morfar. Hans første kone, med hvem
han fik fire børn, døde, og derefter
giftede han sig med Johanne, f.
Fenger. I dette ægteskab var der også
fire børn. Johanne og hendes
søskende betragtede alle hustru
nummer to som deres mormor.
At forføde en sok er at strikke ny fod
på et strømpeskift.

Omtalte personer:

Maria Balslev

Nicoline Balslev

Vilhelm Balslev

Christian Barnekow

Johanne Christine Brandstrup

Lauritz Brandstrup

Thora Branner

Louise Brønsted

Grethe Jungstedt

Kaj Kaj, gift med Metha, pige i huset
hos Johanne C. Larsen

Adolph Larsen

Christine Mackie

Christian Mogensen

Meta -, pige i huset hos Johanne C.
Larsen

Astrid Warberg-Goldschmidt

Erik Warberg Larsen

Martin Warberg Larsen

Per Warberg Larsen

Arkivplacering:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB8415

Trykt udgave:
Nej

Proveniens:
Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

TRANSSKRIFTION

Torsdag. 14-1-1943.

Kæreste lille Bi!

Nu kan du rigtignok tro, det er en renvasket og fin Mutter, der skriver til dig. Det er meget besværligt for mig at faa Storvask om Vinteren; de - Mænnene - har lagt sig efter at gaa sent i Seng, senere end jeg, saa der er lukket af for Aftenvask og vi vaager saadan over vores dyrebare Ildebrændsel, at jeg kvier mig ved at fyre i Sovekamret i den usle gamle Kakkelovn som sluger et Par Vognlæs Brænde før der er varmt nok for mig usle - kuldske.

Saa i Dag fik vi noget i Retning af Tø, Tagene drypper da, selv om vort Termometer viser en Gr. eller to og - de tærsker, saa er jeg a'e med dem, og saa gik det løs med Storvask. Vi har for Resten ogsaa bestemt Vask, satte straks i Blød, for at udnytte Tøvejret, saa nu er der Gang i det hele. Mon jeg ikke nu skulde blive lidt mere oplagt til at skrive, nu har jeg faaet de fleste af mine Forpligtelser fra Haanden, dette er det 22_nde_ Brev jeg skriver siden Juleaften, deraf 3 Kondolensebreve - hvor Folk dog dør i denne Vinter, vi bliver helt fattige af at købe Kranse. Forpagter Mogensen, som vi kendte saa godt fra han var Forpagter paa Gjelskov er død paa Alderdomshjemmet i Odense, og nu er vores gamle Ven Axel Larsen død, vi ved det kun fra Avisen; Jensen skrev en meget smuk Nekrolog over ham i Venstrebladet. Stakkels Fru Larsen, de havde det saa godt sammen, men hun har jo vidst det længe.

Du kan tro, jeg ogsaa glæder mig for din Skyld over Tøvejret, men bare det nu varer, Vinden er igen gaaet om ad Øst, saa vi faar vel Frost igen.

Er der noget galt med jeres Centralfyr, siden I skal have det saa koldt paa Jeres Værelser? der bliver jo ingen Hygge ved Jeres Fritimer paa den Maade, naar I skal sidde indpakkede. Hold mig lidt à jour med det, naar du skriver. Det er dog en farlig Mængde Læsning I har for Tiden og hvor slemt for dig med det store Hul i det.

Drengene var i Aften oppe hos Lauritz - Maleren - vi havde 11 friske Æg liggende og jeg foreslog Manse at tage dem med op til Børnene; det syntes han vældig godt om, Manse er helt flink til at give bort - Gudskelov. De fik saa en Kurv Æbler foruden, jeg har dog ikke hørt noget om Besøget, da de altsaa tærsker; Methas Kaj hjælper dem, Karl R[ulæseligt] som ellers er den der træder til, naar vi mangler en Mand, skulde køre med Sneplov.

Jeg fik skrevet et langt Brev til Tante Mornine i Gaar, hun sendte mig til Jul et Fotografi taget efter et Dagueretopi ["u" i ordet indsat over linjen] af Bedstefar Tranekær og hans anden Kone, den Bedstemor vi kendte og

elskede og hendes Kusine, Mor til Komponisten Barnekow. Saa har jeg faaet Takkebreve fra Dis Lugge og Tutte - det fra Tutte kom først i Gaar og jeg syntes det var lidt modfaldent i Tonen - maaske det var den tiltagende Frist; de kan ikke faa al den Ildebrændsel, de skal bruge og er det ikke næsten værre at fryse end at svede, ingen af Delene er atraaværdigt. Fra Marie Balsl. har jeg ogsaa hørt som Svar paa et Nytaarsbrev. Hun fortalte, at Prof. Helweg havde henvendt sig til Lines forrige Overlæge paa Nørre Hospital - er det ikke saadan det hedder - for at forhøre om han havde en lettere Plads til Line, naar hun en Gang om et halvt eller helt Aar kunde begynde igen. Prof. H. mente at det vilde være rart for Line om hun havde et Arbejde at se hen til i Rekonvalesensen, saa hun ikke skulde tænke frem og tilbage paa det, men den Overlæge, jeg ved ikke hans Navn, men det ved vel Ellens Grethe, var ganske og aldeles uinteresset i Lines Fremtid; det var i hvert Fald, hvad jeg fik ud af Maries Brev. Nu maa jeg hen og lave Haandarbejde - et Par Strømper til Manse (forfødet) af det blaa Garn. Farvel saa længe.

Lørdag I Gaar blev det ikke til noget med Skriveriet. Laura kom paa Visit, at ["at" overstreget] dels for at give mig en Opskrift, jeg havde bedt om (man skal næsten lære Husholdning paa ny i disse Tider) dels for at takke for noget, jeg havde sendt ind til dem; Erna havde været her med sin "Poesibog", og da jeg i Sines havde "digtet" to Sange, maatte jeg ogsaa op med to til Erna Saa købte jeg 3 Chokoladestænger og pakker dem hver ["hver" overstreget] ind hver for sig mægtig fint ind og med Sølvbånd og smaa fine Julesedler med deres Navne og pakkede det hele ind i Julepapir - Metha var inde med det; Børn kan tit have Glæde af saadans Krimskrams, og de smaa Gryn kom jo Juleaften med en Æske Godter til mig, mens jeg intet havde til dem - det var flovt. Heldigvis havde jeg levnet Lagkage fra Julefrokosten med Peter, Sofie og Elle - mon jeg dog fortalte dig om den - saa de fik et net Traktement, men jeg følte mig jo i Gæld til dem. - Naa, Laura fik Kaffe og vi havde en god Snak, Laura er sød, men hun kan ikke faa sig til at gaa igen, og min Rejse om i Haven gik langt over den - p. Gr. a. Fasanerne - tilladte Tid. Far har lagt et Havreneg op ad det store gamle Æbletræ og der løber Fasanerne, for Tiden 2 Haner og 4 Høner, og æder af Hjertens Lyst.

Paa Grund af min Uoplagthed til at skrive fik jeg vist slet ikke sagt ordentlig Tak for dine Gaver sødeste Bi - har jeg takket dig saa meget fra Metha for Dugen, det skulde jeg - og tusinde Tak for det alt sammen til os andre; jeg har genlæst Bogen med stor Interesse, men de har jo fileet lidt grundigt af, de Bæster. Hvor er mange af dem, der behandler Udgivelse af gamle Bøger dog ukultiverede; det er paa det Omraade som paa snart de

fleste udelukkende et Pengespørgsmaal for dem - maaske et Tagen for meget Hensyn til den store jævne Hob, som først og fremmest skal have noget, der glider let og hurtigt ned. - Og hvilken Skat, jeg dog efter Julen fandt oppe i Dragkisteskuffen! Hvor har du dog faaet alle de interessante, videnskabelige Bøger? Jeg gik straks i Gang med "Kina og Japan i det nittende Aarhundrede." Gud Fader bevares hvor maa de - Kineserne - hade de europæiske Barbarer, for det er vi jo i deres Øjne, og hvor har man været modbydelige imod dem med den Opiumsindførsel til Landet - fuldkommen Bøddler. Jeg kommer til at tænke paa, at der egentlig er en Analogi: - - ligesom der er saa meget, man kan stemme for i de Tyskes Idéer, nemlig er forenet Europa, saa er der da ["da" overstreget] meget i Japanernes Ide om et forenet Østen, men begge Dele ødelægges derved at de respektive Lande, Tyskland og Japan, begge vil være de regerende, hvilket ødelægger Spillet begge Steder.

I de Bøger - uanset hvem af os de var til - har jeg Mad til lange Tider og du skal rigtig nok have tusinde Tak for dem. Er det din Ven, Bibliotekaren, der har sat dig paa Sporet af dem?

Marie Balslev har ringet siden jeg skrev det første af Brevet. Hun havde altsaa fulgt Vilhelm over til Kbhvn. til Undersøgelse og Fotografering og det blev en stor Skuffelse; Foto'erne er ikke, saadan at han kan komme op endnu; foreløbig skal han have en Maanedes Lysbehandling og saa sandsynligvis hjem og ligge videre.

Derimod havde Line det saa godt. Prof. Helweg skaffer hende let Arbejde paa Kommunehospit; og der menes, at hun snart skal udskrives! Hun skal saa først paa et Rekreationshjem, antagelig Dianalund, og saa hjem til Erikshaab.

Jeg kan ikke fortælle dig noget nyt om Selmør - jeg kan ikke faa mig til at ringe - men Laura sagde i O ["O" overstreget] Gaar, at i Avisen havde der staaet, at der kom en ny Læge d. 20_nde_, altsaa om 4 Dage. Det arme Barn, hvor mit Hjerter dog bløder for hende, hvor skal hun dog kunne begaa sig hen i Verden. Mon hun er rask nok til Sygeplejen, som hun jo før har været ved, og hvad ellers. Hun og Søsteren kan vist slet ikke sammen. Posten mener at den Søster er saa usympatisk, men maaske han kun har den Opfattelse fra Selmør. Jeg gad vide, om du hører fra hende. Det er naturligvis tragisk, hvad man tænker om hendes Fremtid, synes jeg. Mon der kunde tænkes en Husbestyrerindeplads hos en "enlig Herre"? Men dygtig er hun vel ikke? Saa snart jeg hører noget, skal jeg lade dig det vide.

I Dag tærsker de nede hos Tinge, vi her fik "op[ulæseligt]" i Forgaars, og det er egentlig dejligt at komme ned om Morgenen (lidt før 9) til en tom

Stue, saa jeg i privat Fred kan klæde mig paa og gøre Toilette.
Mary har indgivet Ansøgning om at faa Tinges Bidrag til Drengen
forhøjet!! Jeg tænker mig, at det er mere Chikane end Pengetrang. Politi-
Rasmussen var her i Gaar og fik det skrevet op om Tinges
Formuesomstændigheder og det var en god Rapport, han lavede, jeg kan
næsten ikke tro, de paa det Grundlag kan dømme ham til at komme højere
op. Rasmussen var flink, han fik Kaffe med - og en Cigar.

[Indsat øverst s. 4; på hovedet:]

T. Elle har jeg ikke hørt fra eller om siden Jul, jeg haaber hun holder sig
hjemme og ikke tager paa Landet i den Vinter

[Indsat øverst s. 1; på hovedet:]

Mon du nu har haft en Fridag? Hvor var det stygt, det der. Tænk bare ikke
paa lange Breve, før du kommer helt i Orden og ikke er saa ophængt med
Læsearbejde. Køb et Par Brevkort, blot jeg ved, hvordan du har det, saa er
det nok. Spar endelig paa dine Kræfter, Arbejdet skal jo gøres. Saa ikke
mere denne Gang, udover, hvad jeg har skrevet har jeg intet oplevet. De
allerkærligste Hilsner og god Bedring fra din Mor.